

Sygn. akt I CSK 800/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Miasta W.

przeciwko J. O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 czerwca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powódka wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się tylko na oczywistą zasadność skargi. Podniosła, że z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, iż jeśli uprawniony zbędzie lokal nabyty z bonifikatą przed upływem 5 lat, to tym samym sam narusza zasady współżycia społecznego, a więc nie może skutecznie oponować roszczeniu o zwrot bonifikaty na podstawie art. 5 k.c. – zasada czystych rąk. Ponadto, w jej ocenie, Sąd II instancji w sposób oczywisty naruszył reguły postępowania cywilnego, ponieważ w zasadzie bez dowodu przyjął, że wartość bonifikaty została w całości przeznaczona na budowę domu – bez żadnych rachunków etc. Ze wskazanych względów skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. Po pierwsze, kwestia ustalenia faktów i oceny dowodów nie mieści się w zakresie kontroli kasacyjnej – skoro zatem nie może być nawet przedmiotem zarzutu kasacyjnego, to tym bardziej nie może stanowić uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej. Po drugie, zastosowanie art. 5 k.c. zawsze wymaga oceny całokształtu konkretnego stanu faktycznego. W konsekwencji zawsze może budzić wątpliwości, czy jest to zasadne, czy nie – bardzo trudno *a limine* orzec o oczywistej niezasadności jego zastosowania. W tym zakresie zatem można by polemizować z zaskarżonym rozstrzygnięciem w ramach zarzutów kasacyjnych, natomiast nie świadczy to o oczywistej zasadności skargi.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

a

aj